

Seppänen ym.: Ehdotus laiksi talletuspankkien toiminnasta annetun lain 54 §:n muuttamisesta

Eduskunnalle

ALOITTEEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Lakialoitteessa ehdotetaan, että laissa määritellystä vakuusrahastosta ei makseta selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen pankin kaikkien

tallettajien kaikkia saamisia, vaan että käyttöön otetaan yläraja tällaisten saamisten maksamiselle.

YLEISPERUSTELUT

Markkinataloudessa se, että pankit eivät käytännössä voi tehdä konkurssia, edustaa sääntelyä ja valvontaa.

Samaan aikaan, kun muuta sääntelyä ollaan purkamassa, ei voi käydä niin, että valtiovalta joutuu turvaamaan pankkien vakavaraisuuden ja säästäjien talletukset myös silloin, kun pankit ovat omalla taitamattomalla toiminnallaan ajautuneet selvitys- ja konkurssitilaan.

Ongelma on esimerkiksi se, että ylivelkaantuneet paikallispankit ovat olleet nostamassa kansallisen talletuskorkotason pilviin. Ne voivat tarjota rahasta minkä tahansa koron ilman, että rahan tukkutatallettajien tarvitsee ottaa huomioon riskiä pääoman arvon menettämisestä.

Kun valtiovalta turvaa kaikkien pankkien kaikki talletukset, tallettajilla ei ole minkäänlaista riskiä sen suhteen, missä pankissa he pitävät rahojaan.

Näin rahat talletetaan sinne, missä niille saa korkeimman koron, ja myös hyvin hoidetut pankit joutuvat maksamaan markkinoilla rahasta yhtä korkean hinnan kuin huonotkin. Se on terveitä pankkeja kohtaan kohtuutonta.

Suomessa pitäisi saada alas sekä pankkien myymän että myös niiden ostaman rahan hinta, ja tämän lakialoitteen avulla tarkoitus on käyttää hyväksi markkinavoimia pankkien ostaman rahan hinnan alentamiseksi.

Niiden, jotka saavat isoille talletuksille kor-

kean koron, pitää joutua ottamaan riski siitä, että he eivät saakaan rahojaan täysimääräisesti takaisin.

Pankkien kannattavuusongelmaa pitää siis lähestyä myös talletusten näkökulmasta, jotta ei jouduta tekemään sellaisia suhdannepoliittisesti kelvottomia ratkaisuja, millainen oli epäsymmetrinen peruskoron korotus toukokuussa 1992.

Samaan asiaan vaikuttaa myös se, että lähdeverotileille säädettäisiin korkokatto.

Pankkien rahanhankinnan kustannukset ovat nimittäin nousseet 2 miljardia markkaa vuodessa sen seurauksena, että maassa otettiin käyttöön suurituloisia suosiva talletusten lähdeverojärjestelmä.

Talletuskorkojen muodossa annettava jättiläismäinen tulonsiirto menee niiden myyntivoittomiljonäärien hyväksi, jotka hyötyivät eniten kasinotaloudesta ja jotka nyt pitävät rahoja lähdeverotileillä.

Lähdeveroprosentin alhaisuutta (15 %) perustellaan sillä, että korkeammalla veroprosentilla talletukset karkaisivat ulkomaille. On kuitenkin muistettava, että Suomen talletuskorkotaso on todella korkea ja että muualta ei vastaavaa riskitöntä tuottoa saa mitenkään automaattisesti.

Tässä lakialoitteessa esitetään kuitenkin vain talletuspankkilain muutosta, ja talletusten lähde-

verolain muutos olisi suoritettava pääomaverotuksen yleisen uudistamisen yhteydessä.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti hyväksymisen ja vahvistamisen jälkeen.

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että Eduskunta hyväksyisi seuraavan lakiehdotuksen:

Laki

talletuspankkien toiminnasta annetun lain 54 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan talletuspankkien toiminnasta 28 päivänä joulukuuta 1990 annetun lain (1268/90) 54 § seuraavasti:

54 §

Vakuusrahaston varoista on suoritettava Suomen markkoina ne selvitystilaan tai konkurssiin joutuneen rahastoon kuuluvan pankin yleisölle tarjottavilla tileillä olevat tallettajien saamiset, joiden maksamiseen selvitystilassa olevan pankin tai konkurssipesän varat eivät riitä ja joiden yhteismäärä asianomaisessa pankissa ei ylitä

100 000 markkaa. Vakuusrahaston varoista ei kuitenkaan suoriteta tällaisella tilillä olevia toisen luotto- tai rahoituslaitoksen saamisia. Rahaston varoja voidaan käyttää jo selvitystilan tai konkurssin aikana.

Tämä laki tulee voimaan _____ päivänä kuuta 199 .

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1992

Esko Seppänen
Marjatta Stenius-Kaukonen
Martti Korhonen

Iivo Polvi
Asko Apukka